

PILTI DETA PILDIRAAMAT

Laste jõulunäidend 1-vaatuses ja 6-es
"Telefoori" pildis

Noorte Teatrile kirjutanud

A o V a k s

Rootsis 1969 a.

Juv 1656/8

O s a l i s e d:

Juku

Kati - Joonistatud kujud suurest Pildiraamatust.

Kutsu-Kurr

Professor Pii-Piips - Jva-jki Polaarjaama juhataja (s.t. Jöuluvana
jöölu kingi salaameti Polaar jaam)

Pönts - väike musta saba jupiga jääkaruke, professori
assistent.

Näpits - külmapoiss.

Lumetütred

Virmalised

Koht: Jva-jki Polaarjaam - igijää märke raiutud hiigel torn kõrge
võlvaknaga, millest paistab sisse hiigel ~~kun~~ ja sätendav
polaartaevas. Keskel tagaplaanil hiigel "Telefoori" ekraan
kõige tehniliselt veel leiutamata imelike seadeldiste, nuppude,
lülitite ja taolistega.

Paremal hiigel akna ees professori töölaud, millel kummaline
"radar-teleskoop-kaugkiiker", professori laua kõrval, madalamal
assistent Pönts laud suurte templitega ja templi padjaga.
Vasakul torni ava - väljapääs maandumisplatvormile.

I v a a t u s.

Jva-jki polaarjaam.

Kuuldub kui võimsa kella "tik-tak tik-tak" rütmilist tiksumist, millesse seguneb morse "pii-pii-piip" signaale, siis mässub kõik imelikku tühjade jäälagendikkude ja jääkristallide muusikasse. Muusika vaikides kostab "tik-tak" edasi, eesriie avaneb.

Professor Pii-Piips ja assistent Pönts istuvad oma töölaudade taga askeldades imelike liigutustega)

Prof. Piips: (vähe aja pärast võtab vesti taskust suure taskukella ja uurib seda tähelepanelikult) Käib korralikult - hm! Kas tõesti siis tänaõhtune Põhjanaba posti-rakett jääb hiljaks?

Pönts: Võibolla on navigeerimise viga - ?

(Kuuldub valjuks kasvavat vihinat ja vilinat)

Piips: Ei - sugugi! Kuule - seal ta ongi! Ruttu padi - (Hüppab laua tagant üles)

Pönts: Padi - jah padi, kus see siis jäi - aa siin! (tömbab oma istme alt padja ja viskab Piipsile) Hopplaa - ma istusin selle peal nagu harilikult -

Piips: (Püüab padja ja hüppab sellega keset ruumi ringi, nüüd juba valjult hulguvat raketti püüdma) Aaa - viimasel minutil! - Aa sealt ta juba tulebki - (hüppab raketile mis torniavast sisse tuiskab, vastu ja püüab selle padjaga osavalt kinni, selle juures veerevad, nagu maadeldes raketiga, pörandal ringi) Käes - käes! - Ehee - vennike - enam sa minu käest ei pääse - !

Pönts: (Teda abistades, arutavad raketi padjast välja) Siin see on -

Piips: Suur hulk laste jõulusoove - mõtle, kui see oleks nüüd edasi lennanud -

Pönts: Põhjanabale - milline õnnetus! Siis ei oleks me laste kirju enam kätte saanud - ma olen mitu korda professori tähelepanu sellele juhtinud - et raketi maandumine on väga primitiivne -

Piips: Hm! (Kruvib raketi lahti ja võtab sealt seest suured pakid kirju välja) Siin Pönts - algame nüüd ruttu nende soovikirjade sorteerimise ja lugemisega. Seda maandumist - hm, ma mõtlen ümber korraldada - tulevikus.

- Pönts: Muidugi professor, selle teeme ümber. (Istuvad mõlemad laudade taha, võtavad kirjade pakid kätte sorivad). (Avab ühe kirja ja loeb) Minu mängukarul - Mömmil - on püksid katki ja nägu määritud - kas saaksin uue?
- Piips: Mis, püksid katki? Kuulmatu! Nägu määritud - veel hullem - Ja uue? Ei - !
- Pönts: Ei - siis ei - siis võtame "ei" templi (võtab suure eitempli ja lööb sellega kõva laraka kirjale) Ei - kuulsid, sa? Püksid tulevad lappida ja nägu pesta - !
- Piips: (Sorteerib ja loeb kirju, jagades neid Pöntsule ette kahte hunnikusse)
- Pönts: (Võtab kord ühest kord teisest hunnikust, samuti vahetab "ei" ja "ja" templit - nendega kirjadele lüües, laulab) Ei-ei-ei-ei-ei ja ei. Ei ja ja-ja-ja ei. Ei-ja ei-ja ei-ja ei. Ei-ei-ei-ei-ei ei ja ei ja-ei ja-ei ja ja ei.
- Piips: (Pahaselt) Muidugi ei! Nagu siin (loeb) - keerasin oma autol rattad alt ära - need kadusid nüüd ära - ja auto ei sõida -
- Pönts: Kadusid ära - kuidas?
- Piips: Lihtsalt - kadusid ära - (loeb) palun oma uue autot - hm? Mis sa arvad - hm?
- Pönts: Uue autot - kui saab uue auto, keerab sellel kah rattad alt ära - ja kaob ära - ei!
- Piips: Ei siis ei - ! (annab kirja Pöntsule, kes lööb "ei" templi sellele) Rattad läinud - auto läinud - !
- Pönts: Ma ei saa aru, kuidas lapsed nii palju ilusaid mänguasju ära lõhuvad! (võtab uue kirja) - Ainult ulakused ja - aa - siin on siiski midagi muud - (röömsalt, loeb) - Mul on väike nukuke, t ta ei oska veel käia - aga meie tahaksime nii väga koos jalutama minna - aga ei saa - kuna minul ei ole nukuvankrit -
- Pönts: (samuti) Jalutama minna - jaa - see on hea mõte - vankrit ei ole? -
- Piips: Mis sa arvad - ? Ja?
- Pönts: Ja, kes käia ei saa sellel olgu vanker - (võtab kirja ja tembeldab ja-ga)
- Piips: On uue kirja avanud, ärritatult) Oo-oh, see on midagi ennekuulmatut, seda ei ole veel enne minu pikal ameti ajal juhtunud - nii tõesti kui olen siin Jva-jki Polaarjaamas tuhandeid ja miljoneid kirju saanud ja lugenud -

- Pönts: Mis on - mis selles kirjas on - kes see laps on, kes seal kirjutab?
- Piips: Laps - see ei olegi laps !
- Pönts: Ei olegi laps - vaat kus lops!
- Piips: Siia ajani on meile ikka lapsed kirjutanud - ja omi soove ja palveid saatnud - aga nüüd -
- Pönts: (samuti ärritatult) Nüüd - ei olegi laps!
- Piips: Nüüd kirjutab meile üks -
- Pönts: - üks - ?
- Piips: Üks Pildiraamat - !
- Pönts: Pildiraamat? (naerab) Pildiraamat, ütled sa - ei või olla - pildiraamatusse on kirjutatud - aga raamat ise ei kirjuta - eei!
- Piips: Aga kirjutab - kuula ise! Sõna-sõnalt kirjutab siin ja palub abi -
- Pönts: To-oh tormi-möllu, siis on küll midagi õige hullu juhtunud, kui raamat ise hakkab kirjutama ja kirju saatma - ja abi paluma -
- Piips: Pildiraamat kirjutab nõnda: - Ta on väga koer poiss - ja ta ei hooli minust üldse - juba esimesel päeval võttis ta suure musta värvi pliiatsi - esiteks määris ja siis rebis ta mu kaaned ära - siis asus lehtede kallale -
- Pönts: Oooo - hirmus -
- Piips: (jätkab lugemist) - Esimesel leheküljel oli mul tore pilt, sellel pildil olid - o l i d - Juku, Kati ja Kutsu-Kurr - ja tead, armas professor Pii-Piips, mis ta tegi -
- Pönts: - edasi, mis ta tegi - ?
- Piips: - sama suure musta värvi pliiatsiga määris ta Juku nina mustaks kui suure külmanud KARTULI ja joonistas Jukule juuksed püsti pähe -
- Pönts: - musta kui külmanud kartuli ja juuksed püsti - oo kui kole - !
- Piips: - ja Katile tegi ta suure musta habeme ette -
- Pönts: - musta habeme - uuh -
- Piips: - ja Kutsu-Kurrile kövera sea saba taha - !
- Pönts: (karjatades) kövera sea saba taha - !
- Piips: - ja sabale veel hirmsa suure musta sõlme peale -
- Pönts: - ai-ai-aiiii! sabale sõlme peale -
- Piips: - ja siis sodis ta terve selle ilusa pildi risti-rästi kriips- ja kraaps joontega üle -
- Pönts: (nutuselt) Kriips- ja kraaps joontega - ?
- Piips: (samuti) Jah, kõik käed ja jalad ja nõed ja kõik kriips ja kraaps musta värviga üle -

- Pönts: Oi-Oi-oi - ma ei oska enam mingisugust häält teha - oi-oi-oe - see on enne kuulmatu - !
- Piips: (higi pühkides) Hm! Raske juhus - päris häbematult raske juhus - aga hullem tuleb veel - kuula
- Pönts: (karjatades) Hullem - veel!
- Piips: (loeb edasi) - Eile öhtul ütlesid mu pildid - need esimeselt leheküljelt - Juku, Kati ja Kutsu-Kurr -
- Pönts: Mis na ütlesid - ?
- Piips: Eile öhtul ütlesid nad nõnda: Kauem meie seda sodimist ja määrimist siin pildiraamatus enam välja ei kannata -
- Pönts: Kes seda siis oleks suutnud kannatada -
- Piips: - Enam ei kannata - ütlesid nad - jah, lähme minema - !
(Pöntsule) Hm - ! (loeb edasi) - Usu mind armas professor Pii-Piips, see ei ole minu süü - nii nad ütlesid ja hüppasid siis "prauh" pildiraamatust välja ja kadusid - läksid - mõlemad Juku ja Kati ja võtsid ka Kutsu-Kurri kaasa - ja nüüd on nad sellest ajast peale jäljetult kadunud -
- Pönts: - jäljetult kadunud - ennekuulmatu - ja raamat?
- Piips: Ja raamat kirjutab: Oi, oi mina vaene täis soditud ja määritud pildiraamat olen nüüd tühi -
- Pönts: - T ü h i - ?
- Piips: - tühi - ilma piltiteta pildiraamat - !
- Pönts: See on hirmsam kui hirmus, pildiraamat on tühi - ilma piltiteta - siis ei saa ju enam pilte vaadata - kui pilte ei ole! Ooo - mõtle, kui kõikide pildiraamatutega nõnda juhtub, et kõik pildid üle terve maailma hüppavad välja pildiraamatutest? - Ooo, ma ei julge seda mõelda, et midagi sellist võib juhtuda - ee - eei - Siis ei ole lastel enam pildiraamatuid -vaid ainult tühjad - raamatud - oooo - !
- Piips: (Loeb edasi) - Mis minust nüüd saab? - kaebab nüüd pildiraamat. Kas sina, professor Piips, kes sa kõiki lapsi ja mängukanne aitad ja nende palveid kuuled, kas sina ei saaks ka mind - õnnetut piltiteta pildiraamatut aidata - ma palun sind väga - see on mu jõulusoov. - Tee nõnda, et Juku, Kati ja Kutsu-Kurr jälle tagasi tuleksid - ja õpeta ka seda koera poissi - ja ka kõiki teisi veel koeremaid poisse ja tüdrukuid , et nad pildiraamatuid ei

määriks, täis ei kriipseldaks ega sodiks. Oo, kui ma saaksin jälle ilus ja puhas olla ja ilusate - Juku, Kati ja Kutsu-Kurri piltidega! -

Pönts: (Nutuselt) Uuuu - uuu - väga kurb lugu, väga kurb - kuidas saaksime seda õnnetut ja määritud pildiraamatut aidata? -

Piips: (Mõttes) Hm - !

Pönts: Arvad, et saame tema heaks midagi teha?

Piips: (Käib käed seljal edasi-tagasi) Hm!

Pönts: (Samuti) Hm!

Piips: Nüüd ma tean - !

Pönts: Aa - nüüd me teame! Aga kuidas?

Piips: Me peame jälle kõik heaks tegema - pildid ja raamatu puhtaks - ja valjusti hoiatama neid ulakaid raamatu sodijaid ja määrijaid -

Pönts: Väga õigus - aga - ?

Piips: Me peame kõik jõud, mis meie ümber valitsevad ja ei valitse - ära kasutama: Öö - külma - lume ja tormi ja virmaliste kiirguse ja - see kõik kokku - me saame nähtamatud ja nähtavad kiired ja need -

Pönts: Nüüd ma mõistan! - torm puhub puhtaks kõik määrdunud pildid ja raamatud - ja lumi silub kõik jälle valgeks ja virmalised panevad kõik särama!

Piips: Nii lihtne - see ei ole - puudub veel midagi - üks leiutamata saladus, mille ma aga õnneks olen leiutanud - aga põhiliselt - on nii nagu sa ütlesid! - Hm - umbes nõnda - (mõttes) põhiliselt -

Pönts: Kõige suurem raskus on - et meie ei tea kus need pildiraamatust ära põgenenud pildid praegu on - nad on ju jäljetult kadunud - ?

Piips: Peame algama algusest peale - kõige pealt järele uurima, kuidas see piltide põgenemine toimus - mis edasi juhtus - ja kui kaugel need põgenikud nüüd on -

Pönts: Õige - aga kuidas? See juhtus ju eile või üleeile?

Piips: Sa unustad Telefoori! - Telefooris näeme meie kõik. - Telefoor näitab meile aega-tagasi - mis juhtus eile või üleeile, samuti - mis juhtub täna ja homme või ülehomm - !

Pönts: Telefoor! Selle peale ma ei mõtelnud.

Piips: Telefoori kaudu saadame ka kõik, mida näeme - sellest määrdunud pildiraamatust ja piltide põgenemisest - üle terve maailma Televisioonide saatejaamadele.

Pönts: Nagu filmi - kas lastesaatesse?

Piips: Just, seda filmi näitavad siis kõik maailma Televisiooni saatejaamad kõigile ulakatele ja koertele poistele ja tüdrukutele - nii kaua, et neil raamatute määrimise ja sodimise isu ära läheb!

Pönts: Jaa aga - kui need ulakad ja koerad poisid ja tüdrukud - need pildiraamatute määrijad üldse ei vaata seda televisiooni saadet - seda filmi? Keeravad "klöpsti" TV aparaadi kinni ja määrivad pildiraamatuid edasi - mis siis - ?

Piips: Hm - !

Pönts: Ja lõpuks - ütleme kui vaatavad, ei aja see film määritud raamatust ja piltide põgenemisest neile üldse hirmu peale - ega pane neid meelt parandama - !

Piips: Hm! Ära unusta, et mul on veel tagavaraks "Une-ultra-saatekiired" - need on nendele, kes televisiooni filmi ei vaata, nemad näevad aga seda filmi ikka - unes - unenägudes, iga öösi - ja ja veel - unes - ultra-saates muutuvad need ulakad ise määritud piltideks, kes põgenevad ja keda taga aetakse - aah -ah.

Pönts: Ooo - see ei ole enam nali -

Piips: Ja - see mu uus leiutus - Pildiraamatute määrijate vastu - see ei ole nali! - Nüüd aga ei ole aega kaotada - tööle! - Telefooriga! (Asuvad Telefoori nuppude ja seadeldiste kallale) Laine pikkus laiuskraadide järele, ögvendus! - koht! - aeg tagasi! - ja nüüd pildiraamat fookusesse - !

Pönts: Käes - !

Piips: Eile - nõnda, kuidas pildiraamat eile välja nägi - ! (Telefoor on hakanud kummaliselt sumisema, kõlab kui otsivaid toone ja raginat - lava pimeneb aeglaselt, Telefoori ekraan valgeneb sama kiirusega.

Telefoori I pilt

Rebitud ja määritud ja musta värviga täis soditud Pildiraamatu lehekülg ilmub ekraanile. Siis, viivu aja pärast rullub määritud lehekülg lahti ja avaneb uus. -

Telefoori II pilt

s.t. teine lehekülg, millel Juku, Kati ja Kutsu-Kurr, määritud ja musta värviga üle kriipsutatud ja soditud s.t. Juku, Kati ja Kutsu-Kurr näevad välja nagu kirjas kirjeldatud oli, suur must nina, juuksed püsti, habe ja kõveras sabas sõlm).

Juku: Kati, öeke! Mis sa arvad - ?

Kati: Seda sama, mis sinagi -

Juku: Ja sina, Kutsu-Kurr?

Kutsu: Mauh! Mina kah - jah - !

Juku: Hüppame välja Pildiraamatust - ja laseme jalga -

Kati: Välja ja põgenema - !

Kutsu: Mauh ja jalga - !

Juku: Üks, kaks ja kolm - !

(Hüppavad Pildiraamatu leheküljelt välja ja raamatu lehte jäävad vaid järele nende kehade kujulised tühjad augud.)

Kati: Ja aga - kuhu nüüd - ?

Juku: Ükskõik kuhu - aga ära siit sosisest raamatust - kaugele - kus leiame uue puhta valgelehtedega raamatu.

Kutsu: Mauh! Tsst - ! (Kuulatab) kõik on vaikne - magavad - ka see paha sodija poiss -

Juku: See on hea - siis ruttu - enne kui ta ärkab - ja meid kätte saab - ja uuesti musta värviga üle määrib.

Kati: Aga väljas on külm - lumi - ja kuhu me selliste määrdunud nägudega läheme - kõik kardavad meid - keegi ei taha selliseid määrdunud pilte puhtasse , valgesse raamatusse!

Juku: Ära hädalda - küllap juba leiame abi ja nõu - nüüd aga ruttu! (Haarab Kati käest kinni).

Kutsu: Mina kah - mauh! - ärge jätke mind maha - mauh! (Käsi käes lauluga)

Kõik: Me välja Pildiraamatust - nüüd hüppasime "prauhh".
Ei silmapilku viivitust -

Kutsu: Mauh-mauh-mauh-mauh-mauh-mauh.

Juku: Mul silmad, nina määritud -

Kati: Mul kole habe ees!

Kutsu: Mul saba sõlme väänatud -

Kõik: Oh! - Mis ootab meid küll ees!

Kõik: (Vahele hüüdes) Aga, mis sellest! Sõbrad!

Kõik: Nüüd lähme rõõmsa lauluga -

Juku, Kati, Kutsu-Kurr -
maailma laia rändama -

Kutsu: Ur-ur-ur-ur-ue-urr +

(Lauluga ära. Telefoori ekraan pimeneb, ees valgeneb).

- Piips: Jah, nõnda see algas - ja nõnda algab ka meie Telefoori ja "Une-ultra-saade" - üle terve maailma - kõigile lastele!
- Pönts: Kui põnevalt - aga mis tuleb edasi?
- Piips: Edasi - seda näeme - ! Hm, lülita otsija-radar kaug-teleskoop sisse - ! (Pönts hüppab radar-teleskoobi juurde ja hakkab seda seadma) - Laiuskraadid - tihedus - ögvendus - koht - !
- Pönts: Kaes - ! Lumine tühimaa - üksikud madald kuused - pimedus - !
- (Lava pimeneb aeglaselt, ekraan valgeneb sama kiiresti.)

Telefoori III pilt.

(Algab muusika)

- Juku, Kati ja Kutsu-Kurr (tulevad lauluga ja marssides)
- Ikka rändame me lauluga -
- Juku, Kati, Kutsu-Kurr -
- Läbi suure laia lumemaa
- Kutsu: Ur-ur-ur-ur-ur-ur-ur - .
- Köik: Läbi lagendiku otsatu,
- Läbi küla, linna ka -
- Et leida uue raamatu,
- Kuhu sisse hüpata!
- Kati: (Laulu lõppedes, keskel) Puh! Kui külm - !
- Kutsu: (Hambaid lõgistades) Au-au-au- ur-ur au-u - u!
- Juku: Mis sa lõgistad Kutsu - ?
- Kutsu: Mina ka -
- Juku: Mida te kardate - ?
- Kati: Pime on -
- Kutsu: Kuskil ei ole ühtki maja ja tuld näha -
- Kati: Ja külm on -
- Näpits: (Tuleb vilistades, suured hõbedaselt läikivad näpits-tangid käes, jääb üllatatult seisma) No-noh! Mis imelik maskeraadi seltskond siin lõbutseb - ja nõnda paljalt - ilma talveriieteta väljas! Aa - siin on midagi minule -
- Juku: Asugem lähemale - puhume sooja hingeõhku üksteise peale - ja ajame külma minema (astuvad kokku ja puhuvad)
- Näpits: Hee- heee! Või nendel on külm! Oodake vennikesed, teie ei ole veel õiget külma näpistamist tunda saanud - he- heee - !

- (Hiilib tangidega nende juurde) Kust ma peale hakkan - ?
Aa - saba siin - seda on paras natukene näpistada -
(Pigistab tangidega Kutsu saba) He- hee - !
- Kutsu: Ai - ai - aiiii! (Hüppab ringi ja puhub saba peale) Külma näpistas mu saba - ! (Märkab Näpitsat) Urrrrr - urrrr -
- Näpits: (Kepsleb rõõmsalt ringi) He-he- heeee - hi- hiii! Saagem tuttavaks - mina olen külmapoiss Näpits -
- Köik: Külmapoiss Näpits - ?
- Näpits: Hee- või teie ei usu - vaadake - ! (Hüppab tangidega Kati juurde ja pigistab ta varbaid)
- Kati: (Hüppab ühel jalal ringi) Ai hull! - sa oled üks igavene häbematu - Näpits!
- Näpits: Just õigus! Näpits on minu nimi-ja mina näpistan igat üht, kes läheb õhukeste riietega talvel välja, või palja jalu, ilma kinnasteta ja mütsita - ja - kaelarätikuta - nagu teie siin -
- Juku: Mina sind ei karda! (Teistele) Hüppame nii - üles alla, üles - alla. Siis ei saa külmapoiss oma näpits-tangidega meile kallale! Algame! - (Köik hüppavad üles alla, korruga komistab Juku ja kukub istukile maha.)
- Näpits: (Hüppab Juku juurde ja pigistab tema nina) Hee- hee! Või ei saa kallale, mis sa nüüd ütled - ?
- Juku: Aiiii - sa sulii - see ei ole aus mäng! Ma kukkusin maha - aiii - appi! Kati! Ta näpistab mu vale ja õige nina, mõlemad peast! Appi!
- Kati: (Hüppab Juku juurde) Kutsu tule kah - ruttu appi Jukule!
- Kutsu: (Hüppab hammastega Näpitsa kuube kinni) Urrrr - urrrrr!
- Näpits: Ai - kuidas sa julged - ainult mina võin näpistada - !
Kuuled - !
- Kutsu: (Urisedes) Ja mina võin hammustada - kuuled, urrr - !
- Kati: Puhume talle sooja hingeõhku peale! (Puhub) Kao - kasi minema sa paha külmapoiss - !
- Kutsu: (Endiselt kuuest tirides) Urrr - !
- Näpits: Ai - ai - jätke järele - ! See ei ole õige, te olete kahekesi!
- Kati: Jäta Juku rahule - ja kao - !
- Juku: (On end püsti ajanud ja puhub sooja hingeõhku Näpitsale) Me puhume su tuliseks - !
- Kati: Me puhume sind pikali - !

- Kutsu: (Sakutab Näpitsat ikka kaugemale) Urr - urrr - !
- Näpits: (Hädaliselt) Ma lähen, ma lähen juba - ma- ma lähen -
(Eemaldub Kutsu ikka hõlmast kinni) - Aga oodake, see ei jää
nõnda! - Nagu magama jääte, või lumme maha istute - siis tulen
jälle - ja siis näpistan juba nõnda, et te seda nii pea ei
unusta - ! (Ara)
- Kati: Milline paharett - !
- Juku: Hea, et ometi viimaks läks -
- Kutsu: (Tulles) Aga hambah võttis külmetama - oli tunne nagu oleksin
jäätükki suus hoidnud. - Oh! - oleks nüüd soe tuba ja soe söök
- Kati: Soe tuba - ja soe söök - kahtlen kas me seda veel kunagi näeme
- ja ilus puhas, valge pildiraamat - oh!
- Juku: Ärge kaotage lootust sõbrad! - Külmapoiss Näpits pani plehku -
enam pole karta midagi - nüüd jälle edasi - !
(Hakkab laulu ümisedes minema, teised tema järele, kus juures
Kutsu oma "mauh-mauh" ja "urr-urr" laulab. Ara.)
(Telefoori ekraan pimeneb, ees valgeks.)
- Pönts: Kutsu kaebas, et tal on köht tühi - kas siis pildiraamatu
koerad ka söövad - ?
- Piips: Aga muidugi, kui nad pildiraamatust väljas on ja matkavad -
siis on nende kõhud väga tühjad - !
- Pönts: Hm - hm!
- Piips: (Kes radar-teleskoobis uurinud) Ma usun, et nüüd on nad varsti
lumetormi käes - lähevad otse suurele lumepilvele vastu -
vaatame, mis lumi ja torm teevad -
- Pönts: See on põnev -

Telefoori IV pilt

- Juku, Kati ja Kutsu: (tulevad valjus lumetormi mühinas ja hulgumises
vaevaliselt tuikudes, jäävad lõpuks ähkides ja puhkides väikese
kövera kuuse ette seisma)
- Kati: Ei - ei - enam ma ei jõua - !
- Kutsu: Jääme siia - mina ei liigu enam sammu edasi (kükitab kuuse
kõrvale lumme)
- Kati: (samuti tema kõrvale) - jääme siia tormi varju?
- Juku: Oh, Teid hädapasunaid - minugi pärast - võime siin vähe
puhata. (Istub teiste juurde)
- Kati: Näete nüüd - kes käskis meil pildiraamatust välja hüpata - ja
pögeneda -
- Kutsu: Au - uuu - uuu väikesel kutsul on igav - uuuuuu

- Juku: Ära hulu nüüd - aitab juba tormi hulgumisest - ja igav - kas oleksid siis tahtnud selles mustas ja määratud raamatus edasi olla - päh, mina küll mitte -
- Kati: Seal oli vähemalt soe - aga siin -
- Kutsu: (kes kuulanud tormi hulgumist) Kui ma kõrvad ei peta siis läheb torm ikka valjemaks ja valjemaks - ja õhus on tunda lume lõhna-
- Kati: Oi - oi - oi - mis meist saab?
(Algab tormimuusika, lumetütred tulevad lund tuisates ja heites, tantsides ja keerutades Juku-Kati ja Kutsu ümber rebivad nad Jukult "juurde-joonistatud" juuksed ja nina ja Katilt musta habeme eest, Kutsult kõvera saba ja sõlme jne. Lõpuks eemalduvad tantsides, tuisk rauged ja tormi hulumine muutub nörgemaks.)
- Kati: See oli kohe hirmus, milline lumetorm - kiskus ja rebis!
(Kätega nagu hõõrudes, korraga) - Mu kole habe on kadunud - torm puhus selle ära - ja sinu nina - Juku - !
- Juku: (püsti hüpates) Tõepoolest - mu suur määratud nina on kadunud -
- Kutsu: (röömsalt püsti hüpates) Mauh - jah, teie näod on jälle nagu enne - puhtad ja ilusad - !
- Kati: Ja sinu saba Kutsu - !
- Kutsu: Mis, mis? Minu saba - (keerutab end ringi saba taga ajades) - Ma näen oma saba - ma näen oma saba - ma näen! See kole, must sõlm sabast on kadunud - torm on ka selle ära puhunud, oh sa hea torm ja lumi! Minu tore saba on jälle mul taga - mauh - mauh - nüüd tantsin ja keerutan koos lunega - mauh, mauh! - Tulge teie kah - Juku ja Kati - ! (Hüppab ringi koos jälle lähedusse tantsivate lumetütartega, muusikaga pimeneb Telefoori ekraan. Ees valgeks.)
- Piips: Nägid sa Pönts? Kõik läheb nõnda nagu ette arvestasin!
- Pönts: Aga mul on neist siiski kahju - trambivad seal ääretul lume-lagendikul külmas ja pimedas - ja ma olen kindel, et nad ei oska enam kuhugi minna. - Oh, kuidas saaksime neid aidata? Kust leiame neile uue puhta raamatu?
- Piips: (Hakkab jälle edasi-tagasi käima) Hm-hm. Raamatuga ei ole muret - aga neid sealt ära tuua - hm! hm!
- Pönts: (samuti) Hm! - hm!
- Piips: Nüüd tean - saadame neile järele "mõttenoole" -

Pönts: "Möttenoole" jah - meie möttekiiruse raketi - ?
Piips: Just!
Pönts: Möttenool toob nad silmapilguga siia -
Piips: Ava raketi stardikapsel, Pönts - !
Pönts: (öhinaga) Ja - ja meil on ju jõulupuu, mis tuli eile transport raketiga ja öunu ja pähkleid! Me korraldame neile siin jõulu-öhtu - vastuvõtu, meie -
Piips: Asja juurde nüüd - !
Pönts: Aah - jah. Start! (hüppab suure hoova taolise käepideme juurde, loeb) Seitse, kuus, neli, viis - kaks, kolm, üks ja põmm - (vajutab hoova alla, kuulda raketi stardi mürinat siis järjest valjenevat vilinat ja undamist, mis tormimuusikasse raugneb. Telefoori ekraan valgeneb, ees pimedaks.)

Telefoori V pilt.

(Lumine lagendik, mille keskel seisab röömsavärviline rakett "Möttenool")
Juku, Kati, Kutsu (tulevad vaevaliselt jalgu järele vedades)
Juku: Nuusi nüüd hoolega Kutsu - kas oleme õigel teel?
Kati: Siin ei paista mingit teed olema - ma ütlesin, et oleme hoopis ära eksinud -
Kutsu: (Kes nuuskides ees on astunud, pörkab raketiga kokku)
Mauh, mauh - mis see on - urrrrrrr!
Juku ja Kati: Kutsu, ära mine nii lähedale - !
Kutsu: /Nuusutades/ Suur ja pikk nagu jõuluvorst - aga vorsti lõhna ei ole juures?
Kati: See on üks ümberkukkunud torn - tean, lume torm ajas selle pikali -
Juku: (Kes lähemale astunud) Rumalus - ei see ole vorst ega torn - vaid rakett -
Kati: Rakett?
Kutsu: Kas niisugune millega saab kuu peale sõita?
Juku: Võibolla - ?
Kati: Kas söidame sellega kuu peale? Mina küll ei julge -
Kutsu: Mina ka mitte - mina ei ole astronauh -
Juku: (Siin on üks kiri küljes - (astub raketi juurde ja võtab kirja, loeb) Juku, Kati ja Kutsu - istuge aga julgelt raketti - tere

tulemast Jva-jki Polaarjaama, professor Pii-Piips ja assistent Pönts. Kuulete, meie oleme päästetud ja isegi külla kutsutud Jva-jki Polaarjaama -

Kati ja Kutsu: Hurraa! - siis aga ruttu raketti - !

Kutsu: Aga oled sa kindel, et see kuu peale ei sõida - ma olen kuulnud, et kuu peal on nii tühi, et seal ei ole vorstiputkat -
(Rakett hakkab susisema, kõik ronivad rutuga raketile. Telefoori ekraan pimeneb, lava valgeks).

Pönts: (Jookseb ärritatult ringi) Nad startisid - nad startisid! Kohe, mõttekiirusel on nad siin! - Mu jõulupuu - ! (jookseb seda tooma, tuleb kohe tagasi väikese kuusega) ja pähklid ja õunad - ja Kutsu! piparkoogid -

Piips: (Käed seljal, vaatab pead vangutades Pöntsü kiirustamist pealt)
Hm! Ja nüüd mu s^alakiired - kõikide jõudude kiired - saata sellele õnnetule määrdunud pildiraamatule - ! (asub radar- teleskoobi taha, otsib vestitaskust pika paber-rulli) kuidas see oligi: õgvendus, fookuses - okulaaris - ultra-violett- (keerab teleskoobi rattaid) siis mustad kiired, valged kiired, sinised kiired - ja laser-hele - (uurib teleskoopi) - hm - usun, et sain selle sodibussi kätte - hm - ja siit - veel -
(Maandumisplatvormilt on kuulda raketi maandumist)

Pönts: (Jookseb torniavale vastu) Nad maanduvad - maanduvad - !

Piips: Hm - jaaa-h! See õnnestus - see viimane - "veel siit" - raamat on jälle puhas - ! Aga see on veel nii suur saladus - need kiired - "veel siit" - et ma ei julge seda veel mitte iseendale ka avaldada - !

Pönts: (Väljas) Tere tulemast! Kati, Juku ja Kutsu-Kurr - Astuge aga julgelt minu järele sisse - ! (Tulevad sisse).

Piips: (Astub neile vastu) Ja siin te mul lõpuks olete, teie pildiraamatust välja hüpanud külalised!

Juku, Kati, Kutsu: Me täname külla kutse eest - ja et te meid sealt lumelagendikult ära päästsite -

Kati: See oli nii kole -

Kutsu: Ja külm - ja torm -

Kati: Meie oleksime ikka pidanud sooja tuppa pildiraamatusse edasi jääma, olgugi et seal oli -

- Juku: - seal oli kole - selles mustas raamatus -
- Piips: Me teame - teame - see kõik on nüüd möödas - pimedus, külm ja torm - ja lumi. Aga mötelge - te saite jälle tagasi omad endised välimused! - Nüüd aga võtke istet meie väikese jõulupuu ümber-
- Kati: (Istudes) Oo - õunu on teil!
- Juku: (Samuti) ja pähkleid - !
- Kutsu: - ma tunnen juba siia piparkoogi lõhna - !
- Pönts: Laske aga hea maitsta -
- Piips: Aeg on üürike - veel täna öösi, enne kui kell lööb kesköö tundi asute siit Polaarjaamast tagasiteele - koju - kus ootab teid teie raamat puhaste kaante ja valgete lehtedega -
- Köik: Jälle! Puhas ja kaunis! Kuidas? Kuidas see juhtus?
- Piips: See on minu professor Pii-Piipsi saladus! Köik on jälle puhas, terve raamat ja neid puhtaid lehekülgi kaunistate teie oma piltkujudega, oma imelike seikluste ja läbielamustega - ja see on siis kaunis ja põnev Pildiraamat: Juku, Kati ja Kutsu-Kurri jõuluseiklused - ja kõik raamatusõbrad - suured ja väikesed pildivaatajad on teie sõbrad - ja teie olete nende sõbrad! -
- Köik: Kui tore - nii palju sõpru on meil -
- Piips: Aga enne kui lahkute - peate nägema meie polaaröö virmaliste tantsu - "virmaliste-jääkristallide" tantsu - !
(Muusika. Virmaliste tants. Kui muusika vaikib, vahivad virmalised hääletult edasi - ja kuuldub jälle, nagu algul - hiigelkella "tik-takki" - tiksumist)
- Pönts: (Äkki püsti hüpates) Rakett! - on stardi valmis - seitse - kuus - ruttu! Stardiplatvormile! - viis - !
- Juku, Kati ja Kutsu: Ärasõit, ruttu - ! (lahkuvad joostes)
- Kati: Suur tänu - professor Piips - kõige, kõige eest - ! - meie oleme nii õnnelikud - jälle tagasi - koju - !
- Juku: Suur tänu abi eest - Pönts - !
- Pönts: - neli - head teed! - kolm -
- Piips: Önn kaasa - !
- Kutsu: (Väljast) Mauh - mauh!

- Pönts: - kaks - üks - pömm - m! (Kostab vali kärgatus, rakett stardib vilinaga. Algab virmaliste tantsumuusika ja tants.
- Piips ja Pönts: (Lehvitavad neile järele)
(Tantsu lõppedes hetkeks vaikus, virmalised liuglevad hääletult kohal, kostab endiselt hiigelkella "tik-takki".)
- Piips: (Pöntsule) Kindlasti tahad sa teada - endale - ja mina ise olen kah hirmus uudishimulik - kas Juku, Kati ja Kutsu-Kurr jõudsid õnnelikult koju - ?
- Pönts: Jaa - kas me näeme seda - ?
- Piips: Aga muidugi - ruttu Telefoori juurde! (Piips ja Pönts hüppavad jälle Telefoori ette. Ees pimeneb aeglaselt ekraan valgeneb ja avab.

Telefoori VI pilt

Valge ja puhas raamatu esileht keerab end lahti ja avab raamatus pildi, millel Juku, Kati ja Kutsu-Kurr, kes viipavad röömsalt ja laulavad)

Professor Piipsi saladus
on kaugel lume-maal -
ja saladuse lahendus
on virmaliste ra'al.

Kes sinna tahab rännata -
sel röömus olgu meel - !
kõik raskused siis kaovad,
mis ootamas on teel!

Siin seklusel on lõpetus - :
Juku, Kati, Kutsu-Kurr -
Me jälle Pildiraamatus -
ur- ur- ur- ur- ur- urrrrrrr!

(eesriie)